

Αξιότιμοι κύριοι πρώην Πρωθυπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές και Υπουργοί, αγαπητέ Διοικητή της Τραπέζης Ελλάδος, Διοικητές των Ελληνικών Τραπεζών, κυρίες και κύριοι, με ιδιαίτερη χαρά αλλά και ευθύνη βρίσκομαι σήμερα στη Συνέλευση της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, προκειμένου να περιγράψω τις προοπτικές, τις ευκαιρίες, αλλά και τις δυσκολίες της ελληνικής οικονομίας σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη χρονική περίοδο.

Μια περίοδο, όπου η ελληνική οικονομία χαρακτηρίζεται από δυσεύρετες επιδόσεις, αλλά και από αδικαιολόγητες καθυστερήσεις. Μια περίοδο, κατά την οποία η διεθνής ύφεση δείχνει να είναι παρατεταμένη, ενώ ταυτόχρονα η ελληνική οικονομία καλείται να επιταχύνει τους δικούς της αναπτυξιακούς ρυθμούς.

Μια περίοδο, κατά την οποία εάν δεν σταθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων και της ευθύνης, θα χάσουμε μια μοναδική ευκαιρία για τη χώρα μας να την τοποθετήσουμε οριστικά και αμετάκλητα στην προμετωπίδα και στην πρωτοπορία των ευρωπαϊκών χωρών. Να επιτελέσουμε το καθήκον της πραγματικής σύγκλισης. Ενα κα-

θήκον, το οποίο δεν αποτελεί ευθύνη μας απέναντι στην ελληνική κοινωνία, αλλά αποτελεί πλέον και μια υποχρέωση εκάστου κράτους-μέλους,

Γενική Συνέλευση Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών

ιδιαίτερα μετά την πρόσφατη Σύνοδο της Βαρκελώνης η οποία καθόρισε τη διαδικασία των διαρθρωτικών αλλαγών ως αδήριτη αναγκαιότητα για ολόκληρη την ευρωπαϊκή οικονομία.

Κυρίες και κύριοι,

Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σήμερα σε μια διαδικασία αναπτυξιακής επιτάχυνσης, η οποία αποτελεί το Α και το Ω της προσπάθειάς της να αυξήσει τις προοπτικές ευημερίας για τους πολίτες της, την ανταγωνιστικότητα για τις επιχειρήσεις, την απασχόληση και τους εργαζόμενους.

Το γεγονός όμως, ότι ο υψηλός αυτός αναπτυξιακός ρυθμός επιδιώκεται εν μέσω διεθνούς υφέσεως, καθιστά τα βήματα της οικονομικής πολιτικής ιδιαίτερος προσεκτικά αλλά και τις ευθύνες του καθενός οικονομικού παράγοντα, ιδιαίτερα οξυμένες.

Η πρώτη μεγάλη επιτυχία την οποία σημείωσε το 2002 η ελληνική οικονομία, είναι η απρόσκοπτη και επιτυχής διάθεση του ευρώ, η οποία μάλιστα ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες των Ελλήνων πολιτών. Σε αυτή την επιτυχή προσπάθεια σημαντικό ρόλο έπαιξαν οι τράπεζες και η εν γένει προετοιμασία της πολιτείας.

Να μην έχουμε όμως καμία ανταπάτη ότι η επιτυχής υιοθέτηση του ευρώ, δεν οφείλεται τόσο πολύ στην οργανωτική προετοιμασία, αλλά οφείλεται κυρίως στη θετική προσημονία των Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι συμπαράτασσομενοι με τους άλλους Ευρωπαίους

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Κ. ΝΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ

πολίτες, είδαν το κοινό νόμισμα σαν ευκαιρία μιας νέας μεγάλης αφετηρίας. Μιας αφετηρίας, η οποία μπορεί να οδηγήσει τη δική μας οικονομία να είναι ένα αξεχώριστο ταιρί στις ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές οικονομίες, μια διαδικασία η οποία δίνει προοπτική και στέρεες προσδοκίες στους Έλληνες εργαζόμενους και τους Έλληνες πολίτες.

Οι ευκαιρίες της ελληνικής οικονομίας

Ποιες είναι σήμερα όμως οι ευκαιρίες της ελληνικής οικονομίας; Και πώς το τραπεζικό σύστημα ειδικότερα μπορεί να δράσει σαν καταλύτης στην αξιοποίηση αυτών των ευκαιριών;

Οι ευκαιρίες τις οποίες έχουμε σήμερα είναι πρώτα από όλα η μεγάλη επενδυτική δυνατότητα που μας δίνει το εθνικό πρόγραμμα ανάπτυξης χρηματοδοτούμενο κατά το ήμισυ από ευρωπαϊκούς πόρους και κατά το ήμισυ από εθνικούς πόρους.

Αποτελεί το μεγαλύτερο αναπτυξιακό μοχλό τον οποίο γνώρισε η χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Εάν αξιοποιηθεί σωστά και έγκαιρα, μπορούμε να πούμε ότι την επόμενη πενταετία θα έχουμε διαμορφώσει ένα αλλιώτικο παραγωγικό σύστημα στη χώρα μας.

Χρειάζεται σε αυτό να γίνουν προσεκτικές επιλογές των επενδυτικών έργων. Χρειάζεται η βοήθεια και η συμμετοχή του τραπεζικού συστήματος στη διάγνωση των πλεονεκτημάτων που θα πρέπει να γίνουν οι επενδύσεις. Χρειάζεται μια καθολική κινητοποίηση εργαζομένων και επιχειρηματιών.

Η δεύτερη μεγάλη ευκαιρία είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 οι οποίοι και δημιουργούν τομείς επιχειρηματικών ευκαιριών σε πολλά μέτωπα, αλλά ταυτόχρονα δίνουν και μια μοναδική ευκαιρία για την παγκόσμια προβολή της χώρας μας.

Η τρίτη μεγάλη ευκαιρία είναι η εκμετάλλευση των οικονομικών δυνατοτήτων που έχει πλέον η χώρα μας στην ευρύτερη περιοχή, καθώς είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένα γεγονός που αποκτά ιδιαίτερη σημασία μετά την εισαγωγή του ευρώ.

Τέταρτον. Είναι η μεταρρυθμιστική προσπάθεια την οποία επιχειρεί η Κυβέρνηση έτσι ώστε να θεμελιώσει ένα νέο σύγχρονο πλαίσιο λειτουργίας των αγορών χωρίς στρεβλώσεις, με αυξημένο τον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων και τις επενδυτικές ευκαιρίες.

Η Σύνοδος της Λισσαβόνας το προηγούμενο Σαββατοκύριακο έθεσε τη σφρα-

γίδα του αδήριτου σε αυτή την προσπάθεια την οποία καταβάλλει η Κυβέρνηση. Διότι έγινε πλέον κοινή συνείδηση σε όλους ότι η ευρωπαϊκή οικονομία στο σύνολό της μπορεί να αντέξει και να αντεπεξέλθει στο διεθνή ανταγωνισμό, μόνο εάν προχωρήσει έγκαιρα και αποτελεσματικά, σε εκείνες τις διαρθρωτικές αλλαγές οι οποίες μπορούν να απαλείψουν τις στρεβλώσεις στις αγορές των συντελεστών παραγωγής, να διαμορφώσουν καλύτερες συνθήκες αξιοποίησης των πλεονεκτημάτων της ευρωπαϊκής οικονομίας ιδιαίτερα στους τομείς οικονομίας της γνώσης, όπως επίσης και να διαμορφώσουμε με όρους όμως αξιοπιστίας και βεβαιότητας, την ισχύ του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου.

Ένα νέο πλαίσιο εμπιστοσύνης

Για να τα πετύχουμε αυτά και στη χώρα μας χρειαζόμαστε ένα νέο πλαίσιο εμπιστοσύνης μεταξύ των παραγωγικών φορέων, προκειμένου να διαμορφώσουμε αξιόπιστους όρους για την πραγματική σύγκλιση. Χρειάζεται στη χώρα μας μια παραγωγική και πιστωτική συμμαχία η οποία θα έχει ως άξονες τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων και την αύξηση της απασχόλησης των εργαζομένων.

Αυτοί είναι οι δύο παράλληλοι στόχοι πάνω στους οποίους μπορεί να βαδίσει το σχέδιο της πραγματικής σύγκλισης της χώρας μας τα επόμενα χρόνια. Σε αυτό το νέο πλαίσιο εμπιστοσύνης ο καθένας θα πρέπει να βρει το ρόλο του και την ευθύνη του.

Το πλαίσιο αυτό απαιτεί τη διαμόρφωση αντιλήψεων ικανών να διαμορφώσουν και να προάγουν μακροχρόνιες συμφωνίες, με στόχο να εξασφαλιστεί η θεσμική σιγουριά στη λειτουργία των αγορών, να υπάρξουν αξιόπιστες εκτιμήσεις για τις εξελίξεις των βασικών ενδογενών παραγόντων της ελληνικής οικονομίας και για να τηρούνται σταθεροί κανόνες στις επιχειρηματικές αποφάσεις. Για παράδειγμα, η επίτευξη μακροχρόνιων συλλογικών συμβάσεων, μπορεί να αποτελέσει έναν καταλυτικό παράγοντα διαμόρφωσης κλίματος εμπιστοσύνης για τα επόμενα χρόνια.

Σε αυτό το νέο πλαίσιο εμπιστοσύνης η πολιτεία πρέπει να έχει δεσμεύσεις απέναντι στους οικονομικούς παράγοντες και να δίνει κίνητρα για την πραγματοποίηση των αναγκαίων επιχειρηματικών αποφάσεων. Ταυτόχρονα όμως η πολιτεία μπορεί και να απαιτεί ανταπόκριση και υπευθυνότητα από τις επιχειρήσεις, έτσι ώστε να υλοποιείται ο στόχος της πραγματικής σύγκλισης. Όλοι έχουν ρόλο και ευθύνη σε αυτό το νέο πλαίσιο εμπιστοσύνης.

Το νέο θεσμικό πλαίσιο το οποίο επεξεργάζεται και διαμορφώνει η πολιτεία, περιλαμβάνει τα εξής:

Περιλαμβάνει κατ' αρχήν το νόμο για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, που ήδη έχει ψηφιστεί και εφαρμόζεται. Την απλοποίηση της γραφειοκρατίας, ιδιαίτερα αυτής που είναι συνδεδεμένη με την έγκριση και υλοποίηση επενδυτικών σχεδίων. Το φορολογικό σύστημα σε σύγχρονες βάσεις απλότητας, διαφάνειας και αναπτυξιακής κατεύθυνσης, το οποίο θα δοθεί στη δημοσιότητα για ευρύτατο διάλογο τον επόμενο μήνα. Τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου αναπτυξιακού πλαισίου για την ενί-

σχυση των επενδύσεων, όπως ήδη δόθηκε στη δημοσιότητα σε όλους τους παραγωγικούς φορείς και αναμένεται να ολοκληρωθεί τους επόμενους μήνες έτσι ώστε να καθοδηγήσει τη χρηματοδότηση επενδύσεων από το επόμενο έτος.

Τέλος, την ολοκλήρωση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης η οποία θα προσδώσει βεβαιότητα και αξιοπιστία και στην αγορά εργασίας και στον κόσμο των επιχειρήσεων, έτσι ώστε να λαμβάνονται οι σωστές, μακροχρόνιες, επενδυτικές αποφάσεις.

Αυτές είναι οι δεσμεύσεις της πολιτείας απέναντι στο παραγωγικό σύστημα της χώρας. Οι απαιτήσεις από τις επιχειρήσεις είναι να τρέξουν με γρηγορότερους ρυθμούς για την τεχνολογική τους προσαρμογή, να διαμορφώσουν και να υλοποιήσουν νέες επενδύσεις και προπάντων να δημιουργήσουν νέες θέσεις απασχόλησης. Οι δεσμεύσεις αυτές να είναι σαφείς και συγκεκριμένες, χωρίς προσχήματα περί δήθεν γραφειοκρατικών διαδικασιών.

Οι προοπτικές των εργαζομένων μέσα σε αυτό το πλαίσιο εμπιστοσύνης, είναι ότι και αυτοί θα πρέπει να επιδιώξουν την αύξηση των γνώσεων και των ειδικοτήτων τους, της ειδίκευσης που έχουν έτσι ώστε να προάγεται η παραγωγικότητα της εργασίας. Να επιδιώκουν ρεαλιστικές διαπραγματεύσεις, με άξονα τη διατήρηση και αύξηση της απασχόλησης και σταδιακή βελτίωση των πραγματικών αποδοχών με άξονα τη βελτίωση της παραγωγικότητας.

Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο νομίζω ότι μπορούμε όλοι να δούμε την εφικτότητα του σχεδίου για την πραγματική σύγκλιση της χώρας μας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση τα επόμενα χρόνια.

Ο ρόλος των τραπεζών

Μέσα σε αυτό το νέο πλαίσιο εμπιστοσύνης ο ρόλος των τραπεζών είναι καθοριστικής σημασίας. Το τραπεζικό σύστημα της χώρας μας τα τελευταία χρόνια ενισχύθηκε πολλαπλά εξ αιτίας της απελευθέρωσης των χρηματοπιστωτικών αγορών, της ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων διεθνώς, της τεχνολογικής προόδου, αλλά και της οικονομικής πολιτικής αποκρατικοποιήσεων, απελευθέρωσης των αγορών και ανάπτυξης η οποία επικράτησε στη χώρα μας την τελευταία δεκαετία.

Ως αποτέλεσμα όλων αυτών των διεργασιών, οι τράπεζες στην Ελλάδα έχουν αποκτήσει πλέον έναν πολυσχιδή και σημαντικό ρόλο για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Όμως, τα εξωτερικά δεδομένα αλλάζουν και δημιουργούν νέες ποιοτικές και ποσοτικές απαιτήσεις και για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

Μετά την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ και την υπαγωγή της ελληνικής οικονομίας στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ως μοναδικού ρυθμιστή της νομισματικής πολιτικής, επήλθαν αυτομάτως αλλαγές στις προοπτικές, τις δυνατότητες, αλλά και τις διαβαθμίσεις των τραπεζών.

Η εισαγωγή του κοινού νομίσματος άλλαξε τη σχέση μεταξύ κοινωνικού κόστους και οικονομικού κόστους στη λειτουργία των τραπεζών. Σε μια εθνική οικονομία, μία τράπεζα, η οποιαδήποτε τράπεζα, ακόμη και μια πολύ μικρή αισθανόταν προ-

στατευμένη από το εθνικό μακροοικονομικό σύστημα, διότι σχεδόν πάντα το κοινωνικό κόστος το οποίο θα επέφερε μια οξυμένη προβληματικότητα της τράπεζας, ήταν μεγαλύτερο από το οικονομικό κόστος το οποίο θα χρειαζόταν για τη διάσωσή της.

Αυτό έδωσε πολλές φορές την εντύπωση ότι ορισμένα τραπεζικά ιδρύματα μπορούν να λειτουργούν με μειωμένη αίσθηση του τραπεζικού κινδύνου. Αυτό το δεδομένο όμως άλλαξε δραστικά στο νέο ευρωπαϊκό περιβάλλον. Διότι για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα το όποιο κοινωνικό κόστος είναι απόμακρο και ανεπαίσθητο και εν πάση περιπτώσει είναι σαφώς μικρότερο από το οποιοδήποτε οικονομικό κόστος διάσωσης μιας προβληματικής τράπεζας.

Αυτό πολύ απλά σημαίνει ότι μέσα στο ενιαίο ευρωπαϊκό περιβάλλον θα αρχίσει να αναπτύσσεται μια διαφοροποίηση της ταξινόμησης των τραπεζικών ιδρυμάτων, ανάλογα με τη διαφοροποίηση του κινδύνου που έχουν. Είναι προφανές, ότι τα ισχυρά τραπεζικά ιδρύματα θα πρέπει να προβούν σε εκείνες τις αλλαγές, έτσι ώστε να καταταγούν σε ζώνες υψηλής πιστωτικής αξιοπιστίας.

Ισχυροποίηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος

Αυτό επιβάλλει και στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα μια πολιτική περαιτέρω ισχυροποίησης, έτσι ώστε να καταλάβει με αξιώσεις αυτές τις ζώνες υψηλής τραπεζικής αξιοπιστίας, στο πανευρωπαϊκό όμως πλέον επίπεδο.

Οι δυνατότητες για την ισχυροποίηση και την περαιτέρω ανάπτυξη του ελληνικού τραπεζικού συστήματος παραμένουν σήμερα ισχυρές. Ακόμα και μετά την εισαγωγή του ευρώ οι ελληνικές τράπεζες έχουν σημαντικά πλεονεκτήματα καθώς λειτουργούν σε τοπικές αγορές με συγκριτικό πλεονέκτημα την οικειότητα, τη γνώση, την εξοικείωση που έχουν με τους πελάτες, τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις.

Ενα δεύτερο στοιχείο είναι ότι τα μεγέθη του ελληνικού τραπεζικού συστήματος επιτρέπουν ακόμα κινήσεις ισχυροποίησης. Το μέγεθος των ελληνικών τραπεζών παραμένει μικρό σε σχέση με το μέσο όρο των ευρωπαϊκών τραπεζικών ιδρυμάτων και κατά συνέπεια η πραγματοποίηση συγχωνεύσεων, η διεύρυνση συνεργασιών με ξένα πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και η ενίσχυση της παρουσίας των ελληνικών τραπεζών στη βαλκανική αποτελούν αυτονόητα βήματα για την αναδιάρθρωση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Όση και να ήταν η κρυφή χαρά όσων υποδαύλισαν την αποτυχία της συγχώνευσης των δύο μεγάλων τραπεζών, δεν μπορεί να κρύψει την ανάγκη αναδιάρθρωσης και ισχυροποίησης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Αυτή είναι μια αδήριτη ανάγκη, η οποία χρειάζεται προκειμένου να προετοιμαστούν και οι ελληνικές τράπεζες και κατά συνακολουθία ολόκληρη η ελληνική οικονομία στα νέα δεδομένα τα οποία διαμορφώνονται σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή αγορά. Κανείς κακεντρεχής ενθουσιασμός δεν μπορεί να συγκαλύψει την επερχόμενη αναγκαιότητα.

Ενας τρίτος λόγος που διαμορφώνει συνθήκες εξέλιξης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος είναι ότι ακόμα στη χώρα μας ο λόγος ενεργητικού των τραπεζών

προς το ΑΕΠ παραμένει από τους χαμηλότερους στην ΕΕ και κατά συνέπεια δείχνει το έδαφος το οποίο μπορεί να διανυθεί τα προσεχή χρόνια.

Δεσμεύσεις της Πολιτείας και υποχρεώσεις των τραπεζών

Όμως, όπως το ευρύτερο πλαίσιο εμπιστοσύνης, το οποίο περιέγραφα προηγουμένως, περιλαμβάνει δεσμεύσεις της Πολιτείας και απαιτήσεις από τις επιχειρήσεις, έτσι και στο τραπεζικό σύστημα η εξέλιξη του αυτή περιλαμβάνει δεσμεύσεις και κινήσεις εκ μέρους της Πολιτείας και απαιτήσεις από το τραπεζικό σύστημα.

Τι προσφέρει σήμερα η Πολιτεία στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Κατ' αρχήν με τον ψηφισθέντα νόμο δίδονται κίνητρα συγχωνεύσεων. Δεύτερον, στον ίδιο νόμο περιέχονται και οι διατάξεις για συμψηφισμό μεταβολών στις υπεραξίες χαρτοφυλακίου, πράγμα το οποίο διευκολύνει την προσαρμογή των τραπεζών. Τρίτον, συμμετοχή στις διαδικασίες χρηματοδότησης των επενδύσεων του αναπτυξιακού νόμου αλλά και των έργων του κοινοτικού πλαισίου στήριξης. Τέταρτον, ενίσχυση της παρουσίας και συμμετοχής των ελληνικών τραπεζών στις διαδικασίες αποκρατικοποίησης, καθώς και στις εκδόσεις τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου.

Λαμβάνουμε επίσης μια σειρά μέτρων, τα οποία θα αυξήσουν την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών τραπεζών, όπως η σταδιακή μείωση από το Σεπτέμβριο του ενεστώτος έτους των εισφορών του Νόμου 128 έτσι ώστε το ελληνικό τραπεζικό σύστημα να μη βρίσκεται σε λιγότερο ανταγωνιστική θέση σε σχέση με τις ξένες τράπεζες.

Δεύτερον, αποδέσμευση των κεφαλαίων τα οποία είχαν συσσωρευτεί με την απόφαση 197 της Νομισματικής Επιτροπής. Τρίτον, ένα μεγαλύτερο ρόλο των τραπεζών και της Τραπεζής της Ελλάδος ειδικότερα στη λειτουργία του Οργανισμού Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων έτσι ώστε να αξιοποιεί ταχύτερα την πληροφόρηση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και των όρων λειτουργίας των ελληνικών επιχειρήσεων σε ξένες αγορές.

Αυτά είναι τα συγκεκριμένα μέτρα με τα οποία η Πολιτεία πιστεύει ότι βοηθά σε αυτή την κρίσιμη καμπή και συγκυρία το ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

Τι απαιτεί η Πολιτεία από το τραπεζικό σύστημα. Πρώτα απ' όλα χρειάζεται μια έντονη χρηματοδότηση των αναπτυξιακών και παραγωγικών δραστηριοτήτων της ελληνικής βιομηχανίας, μεταποίησης και του τομέα των υπηρεσιών. Για να γίνει αυτό χρειάζομαστε πρώτα απ' όλα όμως να κλείσουμε τις αγκύλες και τις αγκυλώσεις του παρελθόντος.

Πρώτα απ' όλα οι τράπεζες χρειάζεται να προχωρήσουν άμεσα σε ένα οριστικό κλείσιμο των υποθέσεων με τα πανωτόκια. Η Κυβέρνηση δεν θα λάβει νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες διότι πιστεύει ότι η πρόθεση ανάληψης νέων νομοθετικών πρωτοβουλιών λειτουργεί ως τροχοπέδη στην έφεση των ενδιαφερομένων να κλείσουν τις υποθέσεις τους.

Ταυτόχρονα όμως θα απαιτήσει από τις τράπεζες μία ταχεία ρύθμιση των υποθέσεων αυτών, με την εποπτεία της Τραπεζής της Ελλάδος και με μια σαφή προτεραιότητα των σοβαρών υποθέσεων στις οποίες διάφοροι μεγάλοσχημοί θέλουν να

γλιτώσουν αυτά τα οποία οφείλουν και με μια πιο ήπια αντιμετώπιση των μικρών επιχειρηματιών, οι οποίοι πολλές φορές έχει χρειαστεί να υποθηκεύσουν την οικογενειακή τους περιουσία.

Πιστεύω ότι η ρύθμιση αυτή μπορεί να ανταποκρίνεται τόσο στα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας όσο και στην ανάγκη ενίσχυσης των ελληνικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων χωρίς να πληγεί ουσιαστικά το κύρος ή τα οικονομικά δεδομένα των ελληνικών τραπεζών.

Δεύτερον, χρειάζεται οι τράπεζες να προσφέρουν περισσότερες χρηματοδοτικές ευκαιρίες στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στη Σύνοδο της Βαρκελώνης ανεδείχθησαν ως ο βασικός μοχλός ανάπτυξης και απασχόλησης της ευρωπαϊκής οικονομίας. Αλλά για να μπορέσουν να επιτελέσουν αυτό το ρόλο χρειάζονται τη χρηματοδοτική ενίσχυση, τη φιλικότητα του τραπεζικού συστήματος.

Μπορούν οι τράπεζες αμέσως να διοχετεύσουν κατ' αρχήν τα κεφάλαια τα οποία προηγουμένως ανέφερα ότι αποδεσμεύονται από τις αποφάσεις της Νομισματικής Επιτροπής στη χρηματοδότηση μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Όπως επίσης έχουμε συμφωνήσει να εξεταστεί και η χρηματοδότηση μικρομεσαίων επιχειρήσεων με την αξιοποίηση της μεθόδου Leaseback ακινήτων αφού υπάρξει η κατάλληλη φορολογική ρύθμιση.

Τρίτον, να πάρουμε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για την ενίσχυση δυναμικών εταιρειών στον τομέα της νέας οικονομίας. Το TANEΟ, το Ταμείο της Νέας Οικονομίας, το οποίο ξεκίνησε τη δραστηριοποίησή του ως ιδιωτικός πλέον φορέας, δίνει αυτή τη δυνατότητα συμμετοχής των τραπεζών προκειμένου να βρουν τα τραπεζικά κεφάλαια διέξοδο σε δυναμικές επιχειρήσεις οι οποίες δεν μπορούν να βρουν κανονική δανειοδότηση από το τραπεζικό σύστημα.

Τέταρτον, να σχεδιάσουν και να προσφέρουν σύγχρονα επενδυτικά προϊόντα στους πελάτες τους και ιδιαίτερα στους μικροκαταθέτες, τα οποία προϊόντα μπορούν να υποκαταστήσουν τις φθίνουσες αποδόσεις των αποταμιεύσεων.

Και τέλος αλλά πολύ σημαντικό, να πρωταγωνιστήσουν στη μετατροπή της χώρας μας σε ένα σύγχρονο περιφερειακό χρηματοπιστωτικό κέντρο. Θα μου επιτρέψετε να σταθώ λίγο ιδιαιτέρως σ' αυτόν τον τομέα.

Η Ελλάδα περιφερειακό χρηματοπιστωτικό κέντρο

Αμέσως μετά το 1989 άρχισαν να αναπτύσσονται διάφορες θεωρίες για το ρόλο τον οποίον χρηματοπιστωτικά θα μπορούσε να παίξει η χώρα μας στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και της ανατολικής Μεσογείου.

Χρειάστηκε όμως να περάσουν αρκετά χρόνια, να δούμε στο διάστημα αυτό την επέκταση των ελληνικών επιχειρήσεων σε όλες σχεδόν τις χώρες, επίσης την αξιόπαινη παρουσία και ανάπτυξη των ελληνικών τραπεζών σε όλες τις χώρες της Βαλκανικής, αλλά ταυτόχρονα και την είσοδο της ελληνικής οικονομίας στο ευρώ, πράγμα το οποίο πολύ απλά κάνει τη χώρα μας πλέον να θεωρείται η ευρωπαϊκή πύλη του ευρώ στην ευρύτερη περιοχή.

Το γεγονός ότι το ευρώ αρχίζει ήδη να κατακτά έδαφος, είτε ως νόμιμο είτε ως ιωονεί νόμιμο μέσο συναλλαγών στην ευρύτερη περιοχή ανεξαρτήτως της ύπαρξης άλλων εθνικών νομισμάτων, είναι προφανές ότι μπορεί να καταστήσει την ελληνική οικονομία ως τον αυτονόητο μαγνήτη χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στην περιοχή.

Για να γίνει αυτό όμως, θα πρέπει να υπάρξει μια πιο ενεργητική και επιθετική πολιτική με την ανάπτυξη ενός συνολικού πλέγματος χρηματοοικονομικών υπηρεσιών από τις ελληνικές τράπεζες όχι μόνο όσον αφορά τη λιανική τραπεζική αλλά την επενδυτική τραπεζική, την παροχή χρηματοοικονομικών συμβουλών στις πολιτικές που ασκούνται σε εκείνες τις χώρες, στην ανάπτυξη χρηματιστηριακών προϊόντων και αγορών.

Το ίδιο διάστημα θα ξεκινήσει μια προσαρμογή του συνόλου των ελληνικών επιχειρήσεων, άρα και των τραπεζών οι οποίες είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, εφαρμόζοντας τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Η εξέλιξη αυτή πιστεύω ότι θα προσδώσει μεγαλύτερη αξιοπιστία και ελκυστικότητα για το σύνολο του τραπεζικού και επιχειρηματικού συστήματος στη χώρα μας.

Αύξηση της διαφάνειας

Όπως γνωρίζετε ήδη από 1.1.2003 έχει δρομολογηθεί η εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων. Οι τράπεζες πιστεύω ότι μπορούν να αντεπεξέλθουν σε αυτή την απαίτηση και ταυτόχρονα να αποτελέσουν πρότυπο και καθοδηγητή της εφαρμογής λογιστικών προτύπων και στις άλλες επιχειρήσεις.

Μια δεύτερη σχετική μεταβολή είναι η προώθηση του νομοσχεδίου εταιρικής διακυβέρνησης στις ελληνικές επιχειρήσεις. Πράγμα, το οποίο αναμένεται να αυξήσει την εμπιστοσύνη των επενδυτών και των μετόχων, στις επιχειρήσεις και στο τραπεζικό σύστημα ενώ ταυτόχρονα και σε ευθυγράμμιση με άλλες ευρύτερες διεθνείς πρωτοβουλίες συμπεριλαμβανομένης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουμε οργανώσει μια διαβούλευση για τη γενικότερη αναμόρφωση του λογιστικού και ελεγκτικού πλαισίου στη χώρα μας.

Ζητήματα όπως η συχνότερη αλλαγή των ορκωτών λογιστών, η απαγόρευση της ταύτισης του ελεγκτή και του συμβούλου, ο καλύτερος τρόπος οργάνωσης του συστήματος λογιστικής τυποποίησης και ελέγχου και ενδεχομένως ένας νέος ανεξάρτητος φορέας εποπτείας εφαρμογής των λογιστικών προτύπων θα προσδώσουν στο ελληνικό οικονομικό σύστημα μια αξιοπιστία, διαφάνεια και αποτελεσματικότητα, η οποία μπορεί να καυχηθεί ότι θα είναι από τις καλύτερες στην Ευρώπη.

Σχέσεις κράτους και τραπεζικού συστήματος

Με όλα αυτά τα δεδομένα πιστεύω ότι το ελληνικό τραπεζικό σύστημα μπορεί να αποτελέσει τον καταλύτη των αλλαγών που έρχονται. Όμως, για να ολοκληρώσει κανείς την παρουσία του για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, θα πρέπει να ξεκαθαρίσει και τις σχέσεις τις οποίες έχει το κράτος με το ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

Θέλω εδώ να είμαι απόλυτα σαφής και κατηγορηματικός. Το κράτος δεν έχει ούτε πρόθεση, ούτε πολύ περισσότερο πρακτική, να διατάσσει τις διοικήσεις των τραπεζών, να αναμιγνύεται στην πολιτική τους, ή να τις θεωρεί ως παραρτήματα δημοσίων υπηρεσιών.

Οι διοικήσεις των τραπεζών οι οποίες έχουν ακόμη κρατική συμμετοχή, είναι διοικήσεις οι οποίες έχουν πλήρη την ευθύνη των πράξεών τους και πρέπει να πορευτούν στο νέο ανταγωνιστικό και απαιτητικό περιβάλλον με σχέδιο, με επινοητικότητα και με αποτέλεσμα.

Κατά συνέπεια το κράτος θα εμμένει στην πολιτική την οποία χάραξε και ακολούθησε με πιστότητα τα τελευταία χρόνια, για την περαιτέρω αποκρατικοποίηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, ενώ ταυτόχρονα θα φροντίσει να αντανakλάται στις συνθέσεις των Διοικητικών Συμβουλίων, καλύτερα η σύνθεση των μετόχων όπως για παράδειγμα τα ασφαλιστικά Ταμεία.

Σε εφαρμογή αυτής της πολιτικής είμαι στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσω ότι μεταβιβάζεται επιτέλους η Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως στην Τράπεζα Πειραιώς αύριο. Θα μπορούσε βέβαια αυτό να είχε γίνει και πριν από 2 μήνες, αλλά υπήρξε μια καθυστέρηση, η οποία απαιτείτο για την ολοκλήρωση του πορίσματος σχετικά με το δυσώδες σκάνδαλο το οποίο ανακαλύφθηκε στη ETBA Finance.

Το δεύτερο είναι ότι προχωρεί η διαδικασία αποκρατικοποίησης της Αγροτικής Τράπεζας. Ήδη έχουν δρομολογηθεί και βρίσκονται σε εξέλιξη οι διαγωνισμοί πώλησης θυγατρικών επιχειρήσεων και συμμετοχών της ΑΤΕ ως πρώτο βήμα για τον εκσυγχρονισμό της Τράπεζας, αλλά και ταυτόχρονα για την ενίσχυση μέσα από συναινετικές διαδικασίες της επιχειρηματικής δραστηριότητας των υγιών συνεταιρισμών.

Στόχος μας είναι η περαιτέρω αποκρατικοποίηση με διατήρηση όμως του ειδικού στρατηγικού ρόλου της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος, στην ανάπτυξη της υπαίθρου.

Τρίτον, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με νομοσχέδιο μετατρέπεται άμεσα σε Ανώνυμη Εταιρεία με στόχο τη μετοχοποίησή του το 2002. Ενώ μια σειρά από άλλα οριζοντιο Τραπεζικά Ιδρύματα τα οποία είχαν τη μορφή δημόσιας υπηρεσίας θα υπόκεινται πλέον σε έναν κανονικό έλεγχο της Τραπεζικής της Ελλάδος.

Τέταρτον, το δημόσιο θα μειώσει επίσης τη συμμετοχή του στην Εθνική Τράπεζα και την Εμπορική Τράπεζα. Σε συνεργασία με τις Διοικήσεις των τραπεζών αυτό θα πραγματοποιηθεί σε εύθετο χρόνο και με διαδικασίες οι οποίες θα ενισχύουν την αξία της μετοχής των τραπεζών.

Με όλα αυτά, κυρίες και κύριοι, το κράτος προσδιορίζει με σαφήνεια απόλυτη τις σχέσεις τις οποίες επιθυμεί να έχει με το τραπεζικό σύστημα: να το διευκολύνει με θεσμικές πρωτοβουλίες, να του δημιουργεί περισσότερες ευκαιρίες και δυνατότητες, όπως ταιριάζει στο σημερινό πλαίσιο της ελληνικής οικονομίας και να αφήνει πίσω του όλο και περισσότερο τις απαρχαιωμένες αντιλήψεις των παρεμβάσεων, της αδράνειας και της στασιμότητας.

Πολλές φορές το τοπίο το οποίο έχει σήμερα η ελληνική οικονομία, μοιάζει με το τοπίο το οποίο υπάρχει γύρω από το αεροδρόμιο Αθηνών. Σύγχρονες εγκαταστά-

σεις, υπεραρχείες λεωφόροι, αλλά πολλές φορές για να φτάσει σ' αυτό κανείς μπερδεύεται στα σκονισμένα δρομάκια.

Η ελληνική οικονομία σήμερα χαρακτηρίζεται από μεγάλες λεωφόρους διαρθρωτικών αλλαγών και προοπτικών. Για να τις βρούμε και να τις αξιοποιήσουμε, θα πρέπει να εγκαταλείψουμε γρήγορα τους σκονισμένους δρόμους της αδράνειας, της παρελθοντολογίας και να ξανανοίξουμε το μέλλον με αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη για να πετύχουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

